

РЕШЕНИЕ

№ 19166

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 141 СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ СТ.
ХАЗЪРБАСАНОВА

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА АЛ. ЛАЗАРОВА
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ СТ. ХАЗЪРБАСАНОВА
Гражданско дело № 20231110123928 по описа за 2023 година

Производството се движи по реда на **глава XXV ГПК**.

Образувано е по искова молба на Д. Д. Д. срещу УМБАЛ „А...“ ЕАД, с която са предявени при условията на обективно кумулативно съединяване искове за признаване на уволнението за незаконно, за неговата отмяна и за възстановяване на предишната работа, както и за заплащане на обезщетение за времето, през което работникът е останал без работа поради уволнението, с правно основание чл.344, ал.1, т.1, т. 2 и т.3 от КТ.

В исковата молба ищецът Д. Д. Д. твърди, че е сключил безсрочен трудов договор с УМБАЛ „А...“ ЕАД на длъжност „Лекар-главен асистент със специалност“ в Клиника по обща и чернодробна-панкреатична хирургия. Със Заповед № ... г. на Изпълнителния директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД трудовият му договор бил прекратен на основание чл.330, ал.2, т.6 КТ. Оспорва законността на наложеното наказание дисциплинарно уволнение, тъй като не му било наложено по предвидения ред. Работодателят не изпълнил задължението си по чл.193 КТ, тъй като не го информирал, че срещу него е образувано дисциплинарно производство и не му бил изискал обяснения във връзка с това производство. Уволнителната заповед не била мотивирана. Описаните нарушения не кореспондирали с обстоятелствената част на заповедта. Заповедта била неясна, тъй като не било конкретизирано място, час, местоизвършване, местооткриване, кой по какъв начин е открил визираните нарушения, как са били установени. Наказанието било наложено от лице без представителна власт. Оспорва на 03.02.2023 г. да е оперирал граждански пациент, нерегистриран в БИС на УМБАЛ. Твърди, че всички пациенти, които е оперирал на този ден са били включени в оперативната програма за деня на клиниката. Твърди, че не нарушавал посочените в заповедта законови и подзаконови разпоредби. Не бил присъствал при проверки за установяване на твърдените в заповедта нарушения. При уволнението му била нарушена разпоредбата на чл.333, ал.3 КТ, тъй като бил секретар на синдикална секция към Национален синдикат „Защита“ в УМБАЛ „А...“ ЕАД, както и секретар в синдикалното ръководство на Синдикат „Здравеопазване“ към Национален синдикат „Защита“. След уволнението започнал по-нископлатена работа, поради което моли да му се присъди разликата в заплатите. По изложените съображения от съда се иска отмяна на Заповед № ... г. за прекратяване на трудовото правоотношение, с която на ищеца е прекратено на

трудовото правоотношение, възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност, както и осъждане на ответника - работодател да заплати на ищеца обезщетение в размер на 48 330,42 лв., представляващо разликата между получаваното преди възнаграждение и получаваното сега възнаграждение за периода от 05.04.2023 г. до 05.10.2023 г. за оставането без работа, поради незаконността на уволнението/уточнителна молба л.22 от делото/. Претендира деловодни разноски.

В отговора на исковата молба ответната страна УМБАЛ „А...“ ЕАД изцяло оспорва предявените искове като неоснователни. Посочва, че заповедта за налагане на дисциплинарно наказание уволнение е издадена при спазване на процедурата, предвидена в КТ. Дисциплинарното производство започнало във връзка с достигнала до изпълнителния директор на болницата информация, че в следобедните часове на 03.02.2023 г. д-р Д. е въвел в операционната зала на клиниката граждански пациент, нерегистриран в болничната информационна система на УМБАЛ „А...“ ЕАД, на който била извършена оперативна интервенция. От д-р Д. били изискани писмени обяснения с писмо изх. № 03-948/13.02.2023 г., в отговор на което постъпило писмо вх. № 03-1016/15.02.2023 г., в който д-р Д. посочил, че няма ясен спомен за случилото се, поради което работодателят изискал информация и от други служители на клиниката. Във връзка с предоставената от останалите служители информация от д-р Д. отново били изискани писмени обяснения с писмо изх. № 03-1427/06.03.2023 г., към което били приложени обясненията за случая от другите служители. С писмо вт. № 03-1665/16.03.2023 г. било депозирано становище, че всички оперирани на 03.02.2023 г. пациенти били включени в оперативната програма за деня. От обясненията на д-р Б се установявало, че след приключване на операциите по планова програма, той участвал като асистент в още две операции по молба на д-р Д., в качеството му на шеф екип. Втората от операциите била извършена около 16:00 ч., когато в операционния блок бил въведен граждански пациент за ексцизия на туморна формация в лява инфраорбитална област, под локална анестезия. Операцията не била отразена в оперативен журнал и не бил въден оперативен протокол за нея. Медицинска сестра Х Г също след приключване на операциите от плановата програма участвала като дежурна инструментарираща сестра в още две операции, като при извършената в 16:00 ч. операция, д-р Д. взел лично материала за патохистологично изследване, който не бил вписан в журнала за патология. М. К посочила, че на 03.02.2023 г. започнала да почиства операционната зала, след приключване на операциите, но в този момент д-р Б въвел пациент от отделението, който д-р Д. оперирал. След приключване на интервенцията, тя въвела друга пациентка чакаща в коридора на отделението, на която д-р Д. премахнал бенка под лявото око и взел лично материала за изследване. След приключване на интервенцията пациентката престояла още 15 минути, след което била изведена от д-р Д.. Във връзка с получената информация била изискана информация и от доц. д-р Е Ж вр. и.д. Началник на Клиника по обща и чернодробно-панкреатична хирургия да предостави обяснения и медицинска документация по случая. С отговор вт. № 03-1784/23.03.2023 г. д-р Ж предоставил оперативния журнал на клиниката за 03.02.2023 г., рапортната книга на лекарите и на специалистите по здравни грижи, както и медицинска документация на пациент с лист История на заболяването № 3227/2023 г., като уточнил, че медицинска документация за втори пациент няма. Изпълнителният директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД разпоредил пълна проверка на случая, който приключила с Протокол вт. № 03-1784/23.03.2023 г., от който било видно че пациент с лист История на заболяването № 3227/2023 г. не фигурира в програмата за деня за планови операции. Същият бил опериран съгласно Оперативен протокол № 112/03.02.2023 г. от 13:30 ч. до 14:00 ч., операция 49.39/90315-01: Excisio, каквато планова операция за деня нямало. Съгласно оперативната програма за деня нямало планиран пациент за операция в 16:00 ч., нито планирана операция „ексцизия на туморна формация под локална анестезия“. Във връзка с получената информация била сформирана комисия, която установила, че с действията си д-р Д. е нарушил разпоредбите на Закона за лечебните заведения, Закона за здравето, Наредба № 19/18.10.2010 г., Наредба № 10/05.05.2021 г. и Наредба № 2/10.01.2005 г., Правилника за вътрешния трудов ред в УМБАЛ „А...“ ЕАД. Приели са, че допуснатите нарушения съставляват тежки нарушения на трудовата дисциплина по чл.187, т.10 КТ и следва да бъде

наложено дисциплинарно уволнение. В изпълнение на изискването на чл.333, ал.3 КТ тъй като служителът Д. бил секретар на синдикална секция към Национален синдикат „Защита“ в УМБАЛ „А...“ ЕАД, болницата поискала с писмо изх. № 02-877/23.03.2023 г. от синдиката предварително съгласие за уволнение, но не получили отговор, поради което приели, че е налице мълчаливо съгласие. Обръщат внимание, че д-р Д. е избран за секретар на синдикалната секция на 22.02.2023 г., т.е. след започване на дисциплинарно производство срещу него. Поради неоснователност на главния иск, счита за неоснователни и акцесорните искове. От съда се иска отхвърляне на предявените искове, като неоснователни. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

*Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено **от фактическа страна следното:***

С доклада по делото, изготвен по реда на чл.312 ГПК, съдът е отделил за безспорно обстоятелството, че са били в трудово правоотношение по силата на което ищеца Д. е заемал длъжността „Лекар-главен асистент със специалност“ в Клиника по обща и чернодробна-панкреатична хирургия в УМБАЛ „А...“ ЕАД, както и че със Заповед № ... г. на Изпълнителния директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД трудовият договор бил прекратен на основание чл.330, ал.2, т.6 КТ. По делото не е спорно, че заповедта е връчена на ищеца на 04.04.2023 г., като считано от 05.04.2023 г. трудовото правоотношение е прекратено.

В открито съдебно заседание от 19.09.2023 г. докладът е допълнен в частта за разпределената тежест на доказване, с указания към ответника във връзка с възражението в отговора на исковата молба за злоупотреба с права, че в негова тежест е да обори презумпцията по чл.8, ал.2 КТ за добросъвестно упражняване на трудовите права от работниците и служителите, във връзка с придобитото от ищеца качество от ищеца - секретар на синдикалната секция в Национален синдикат „Защита“ в УМБАЛ „А...“ ЕАД.

Видно от изявленията на страните в първото открито съдебно заседание от 19.09.2023 г., не е спорно между тях, че към датата на процесното уволнение ищецът е притежавал качеството секретар на синдикалната секция в Национален синдикат „Защита“ в УМБАЛ „А...“ ЕАД, както и че към момента на уволнението, работодателят не е получил разрешение за уволнението на ищеца от синдиката. Тези обстоятелства се потвърждават и от приетото по делото Удостоверение № 005/22.02.2023 г. на Национален синдикат „Защита“.

От него се установява, че Национален синдикат „Защита“, с Булстат 131375412 е юридическо лице, регистрирано с Решение на СГС по ф.д. № 1288/2005 г., както и че синдикалната секция на Национален синдикат „Защита“ в УМБАЛ „А...“ ЕАД е с председател М М А и Секретар – доктор Д. Д. Д., е легитимна и може да участва с упълномощени от нея представители, при преговорите по колективното трудово договаряне и информирането и консултирането, предвидени с разпоредбите на Кодекса на труда.

От приложеното по делото Уведомление вх. № 01-661/22.02.2023 г. на Национален синдикат „Защита“, чрез неговия Председател К М до Изпълнителния Директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД, проф.д-р. А Й, дм, се установява, че поради прекратяване на трудовото правоотношение с УМБАЛ „А...“ ЕАД на секретаря на СС на НС „Защита“ Г Е Г., се е провело отчетно изборно събрание на синдикалната организация и е избрано ново ръководство в следния състав: Председател: М М А, Секретар – доктор Д. Д. Д..

От приложеното по делото Становище изх.№ 072/05.04.2023 г. на Национален синдикат „Защита“, чрез неговия Председател К М до Министъра на здравеопазването и до Изпълнителния Директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД се установява, че синдикатът се обръща към изпълнителния директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД на основание чл.344, ал.2 КТ, с искане да отмени своя Заповед № ... г. на Изпълнителния директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД, с която на доктор Д. е наложено на основание чл.330, ал.2, т.6 КТ най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“, по подробно изложени в становището съображения.

От приетия по делото Трудов договор № ... се установява, че на 24.04.2023 г. между МБАЛ „Свети Георги -Перник“ ООД и Д. Д. Д., като работник/служител е сключен трудов

договор за длъжността лекар-хирург при осемчасово работно време и основна заплата 987 лв., с шестмесечен изпитателен срок.

От приложеното по делото искане за предоставяне на писмени обяснения вт. № 03-948/13.02.2023 г. от д-р Д. Д. се установява, че от ищеца са поискани обяснения за причините, поради които в следобедните часове на 03.02.2023 г. е въвел в операционна зала на Клиника по обща и чернодробна-панкреатична хирургия цивилен пациент, нерегистриран в БИС на УМБАЛ „А...“ ЕАД, на който е била извършена оперативна интервенция.

На 15.02.2023 г. доктор Д. е входирал в УМБАЛ „А...“ ЕАД писмени обяснения, с които изразява готовност за съдействие за изясняване на случая, като посочва, че не си спомня на посочената дата какви и колко пациенти е прегледал и оперирал.

Във връзка с постъпили писмени обяснения от доктор И Б, м.с. Х Г и М. К – санитар, от доктор Д. отново са изискани писмени обяснения с вт. № 03-1427/06.03.2023 г. по следните поставени въпрос: Кои двама пациенти е оперирал на 03.02.2023 г., извън оперативната програма на Клиниката по обща и чернодробна-панкреатична хирургия?; Какви са причините наложили опериране на пациенти извън оперативната програма?; Поради каква причина и на какво основание в 16:00 ч. на 03.02.2023 г. е оперирал пациент, нерегистриран в БИС на УМБАЛ „А...“ ЕАД и нележащ в клиниката?; Защо не е изготвил изискуемата по закон и съгласно медицинските стандарти медицинска документация за пациента, опериран в 16:00 ч. на 03.02.2023 г., в т.ч. следните документи: диагностичен лист, предоперативни лабораторни изследвания, предоперативно ЕКГ и алергичност, оперативен протокол, документ за назначаване на операционен екип, състав на операционния екип, въпросник на пациента, декларация за информирано съгласие, предоперативна консултация с анестезиолог, предоперативна консултация с интернист/кардиолог, амбулаторен лист, епикриза?; Поради каква причина не е въвел оперативен протокол и не е отразил в операционния журнал оперативната интервенция, извършена в 16:00 ч. на 03.02.2023 г.?; Защо е взел лично препарата за патохистологично изследване на пациента опериран в 16:00 ч. на 03.02.2023 г. и същият не е вписан в журнала по патология?

На 16.03.2023 г. доктор Д. е входирал в УМБАЛ „А...“ ЕАД писмени обяснения, в които посочва, че всички извършени хирургични операции с негово участие на 03.02.2023 г. са били включени в оперативната програма и не си спомня за други пациенти.

По делото са представени три броя искания за предоставяне на информация от Изпълнителния Директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД, проф. д-р Й до д-р Б, операционна сестра Х Г и санитар М. К, относно извършената от доктор Д. оперативна интервенция на 03.02.2023 г. в следобедните часове на нерегистриран в БИС на УМБАЛ „А...“ ЕАД пациент.

Съдът не кредитира приложените към отговора на исковата молба писмени обяснения на д-р Б, операционна сестра Х Г и санитар М. К, във връзка с изисканите от тях писмени обяснения от Изпълнителния Директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД, проф. д-р Й, тъй като същите представляват по същество свидетелски показания дадени в писмени форма, поради което съставляват недопустимо доказателствено средство.

Във връзка с достигналата до Изпълнителния Директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД, проф. д-р Й информация и разпоредената от него проверка за спазване на разпоредбите на Кодекса на труда и Правилника за вътрешния трудов ред в УМБАЛ „А...“ ЕАД от доктор Д. е изискана и получена от вр.и.д. Началник на Клиниката по обща и чернодробна-панкреатична хирургия заверени копия от оперативния журнал на Клиниката на 03.02.2023 г. и медицинската документация за двамата пациенти, оперирани извън оперативната програма, рапортна книга на лекарите и рапортна книга на медицинските сестри. От приложената по делото оперативна програма на клиниката за 03.02.2023 г. се установява, че доктор Д. е оператор в пет операции, а доктор Б му асистира в три от тях.

От представения по делото Протокол от 21.03.2023 г., назначен със Заповед № 3-

56/17.03.2023 г. на Изпълнителния Директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД се установява, че е съставена комисия в състав д-р Д Ч – Зам. Директор по лечебната дейност в УМБАЛ „А...“ ЕАД и членове И С - Вр.и.д. Началник отдел „УЧР и ТРЗ“ и И. А. – юрисконсулт в отдел „ПНО“, във връзка с образуваното дисциплинарно производство за ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя д-р Д. Д. – лекар –главен асистент със специалност в Клиниката по обща и чернодробна-панкреатична хирургия. След запознаването на комисията с обсъдените по-горе писмени доказателства, както и с длъжностната характеристика на ищеца /непредставена в настоящото производство/, Правилник за вътрешния трудов ред в УМБАЛ „А...“ ЕАД и КТ, дава становище, че с поведението си, изразяващо се в неизпълнение на трудовите задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в правилника за вътрешния трудов ред, в колективния трудов договор или определени при възникване на трудовото правоотношение, квалифициращи се като тежки нарушения на трудовата дисциплина, съгласно чл.187, т.10 КТ, може да бъде наложено наказание „Дисциплинарно уволнение“. Комисията констатира, че след инициране на дисциплинарното производство, доктор Д. е бил избран за секретар на синдикалната секция към НС „Защита“ в УМБАЛ „А...“ ЕАД, съгласно писмо вх.№ 01-661/22.02.2023 г., поради което за налагане на дисциплинарното наказание следва да бъде приложен редът на чл.333, ал.3 КТ.

В изпълнение на указанията на комисията с Писмо изх.№ 02-8771/23.03.2023 г., Изпълнителния Директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД на 23.03.2023 г. по имейл иска предварително съгласие на НС „Защита“ в УМБАЛ „А...“ ЕАД, като посочва мотивите за искането си.

Със Заповед № ... г. на Изпълнителния директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД, преди да получи разрешение от НС „Защита“ в УМБАЛ „А...“ ЕАД, трудовият договор на доктор Д. е прекратен на основание чл.330, ал.2, т.6 КТ, поради наложено наказание „дисциплинарно уволнение“, като заповедта е връчена на ищеца на 05.04.2023 г.

От показанията на разпитания по делото свидетел И И Б, преценени с оглед разпоредбата на чл. 172 от ГПК, предвид обстоятелството, че лицето работи по трудово правоотношение при ответника, се установява, че си спомня за случая на 03.02.2023 г., тъй като възникнал скандал, спор и от него били изискани писмени обяснения. Всяка сутрин имали рапорт, на който се докладвали пациентите за деня и се обсъждало какво е състоянието на пациента, каква ще е оперативната намеса, предложения и съвети на колеги да се вземе най-доброто решение. Седмичната програма за операциите се изготвяла от главен административен лекар, но тя подлежала на коригиране всеки ден. Свидетелят дава показания, че на 03.02.2023 г. участвал в операции от плановата програма за деня и след приключването и, около 16:00 ч. имало още една допълнителна, за която му били изискани обяснения. В отделението работели разделени на две групи, едната група този ден се завръщала от отпуск, а другата излизала в отпуск, поради което в този ден в операционната нямало други колеги на разположение, а доктор Д. имал нужда от някой, който да му асистира за операцията и помолил доктор Б да остане. Операцията била на цивилна пациентка, за която впоследствие се разбрало, че не е била включена в болничната информационна система. Уточнява, че цивилен пациент е лице, което е облечено с нормални дрехи и с багаж, което не прието в отделението. Тази пациентка не била отразена в медицинската документация и не била въведена в програмата „Гама“, където имало оперативен журнал и се въвеждали операциите. Не бил пускал цистологии за случая и нямало фиш, както обичайно правел за изследване на цистологията с фиша, тъй като пациентката не била регистрирана в болничната система и нямало как да се отбележи. Хистологичният материал бил взет лично от доктор Д.. Процедурата била на жена на видима възраст около 50-60 г. с формация на кожата в ляво под окото, с локална анестезия за ексцизия на формацията. Свидетелят малко закъснял за операцията и когато отишъл, доктор Д. вече бил инфилтрирал мястото с анестетика. Операцията бил малка и било необходимо само нещо да се опъне, да се придържа някой инструмент, да се отреже конец. Задължение на най-младите в екипа било след операцията да се генерира оперативният

протокол, където се описвало какво е извършено. В този случай не въвеждал нищо в системата, тъй като в системата нямало никакви данни за този пациент.

От показанията на разпитания по делото свидетел Х И Г, преценени с оглед разпоредбата на чл. 172 от ГПК, предвид обстоятелството, че лицето работи по трудово правоотношение при ответника, като операционна сестра в Първа хирургия при ответника, се установява, че на 03.02.2023 г. участвала в операция с доктор Д., за която впоследствие разбрала, че в операционната е вкарана допълнителен пациент за извършване на интервенция по отстраняване на формация на лявото око с локална анестезия. Тя било дежурна инструментална сестра, асистирала на доктор Д., като в операцията участвал и доктор Б. Задълженията на сестрата били да инструментира и след интервенцията, ако има хистологичен препарат, да го залее с формалин, да го надпише и съхрани, за да може на следващия ден да го опише в тетрадка по патология и да го изпрати за хистологично изследване. В този конкретен случай не описала материала, сложила го в чашка за съхранение, заляла го с формалин и го предала лично на доктор Д., защото той така поискал.

От основното и допълнително заключение на изслушаната по делото съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице М. М., на което съдът дава вяра като компетентно и безпристрастно, се установява, че на 24.04.2023 г. между МБАЛ „Свети Георги -Перник“ ООД и Д. Д. Д., като работник/служител е сключен трудов договор № ..., описан в констативно- съобразителната част на заключението. Начисленото брутно трудово възнаграждение за м.07.2023 г. е в размер на 1126,22 лв., а за м.08.2023 г. е в размер на 1 165,40 лв. Брутното трудово възнаграждение по чл.228 КТ и съгласно чл.17, ал.1, т.1-7 от Наредба за структурата и организацията на работната заплата, за целите на определяне на обезщетението по чл.225, ал.1 и ал.2 от КТ, включва основното трудово възнаграждение и тези допълнителни възнаграждения, които имат постоянен характер, като същото се изчислява на база на последното брутно трудово възнаграждение за пълен отработен месец преди уволнението или среднодневното брутно трудово възнаграждение. Брутното трудово възнаграждение на Д. Д. Д. с постоянен характер е при новия работодател МБАЛ „Свети Георги-Перник“ ООД е 1046,22 лв. При изготвяне на допълнителното заключение на експертизата, вещото лице е съобщило Вътрешни правила за организация на работната заплата в УМБАЛ „А...“ ЕАД от 2022 г., фиш за заплата на Д. Д. Д. за м.08.2022 г., трудов договор № ..., фишове за заплати на Д. Д. Д. за м.04.2023 г. и м.09.2023 г. Съгласно фиш за заплата на Д. Д. Д. за м.08.2022 г., начисленото брутно трудово възнаграждение на Д. Д. Д. е в размер на 8782,71 лв. Съгласно Вътрешните правила за организация на работната заплата в УМБАЛ „А...“ ЕАД от 2022 г., брутното трудово възнаграждение на Д. Д. е в размер на 2 791,00 лв., което включва основна заплата в размер на 2 300 лв., клас прослужено време 14% в размер на 322 лв., научна степен 100 лв., СБКО 3% в размер на 69,00 лв. Брутното трудово възнаграждение на Д. Д., с постоянен характер, което получава в момента е в размер на 1046,22 лв. и включва основна заплата в размер на 987,00 лв. и възнаграждение за трудов стаж и професионален опит 6 % в размер на 59,22 лв. Брутното обезщетение по чл.225, ал.1 КТ за периода от 05.04.2023 г. – 05.10.2023 г., в размер на 16 816,48 лв. Брутното трудово възнаграждение на Д., с постоянен характер, което получава в момента, за периода от 24.04.2023 г. до 05.10.2023 г. е в размер на 5 664,39 лв. Брутното обезщетение по чл.225, ал.2 от КТ, за периода 05.04.2023 г. до 05.10.2023 г., както следва: 16 816,48 лв. – 5 664,39 лв., е в размер на 11 ...,09 лв.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена въз основа на представените по делото писмени доказателства, които кредитира изцяло, като неоспорени от страните. Съдът кредитира заключението на назначената съдебно-икономическа експертиза, тъй като макар и оспорено от едната от страните, заключението е изготвено от вещо лице, в чиято компетентност и безпристрастност съдът няма основания да се съмнява. Макар и същото да се основава на Вътрешни правила за организация на работната заплата в УМБАЛ „А...“ ЕАД от 2022 г., които не са приложени по делото, същите следва да бъдат взети предвид, тъй като са относими към предмета на доказване в производството. Във

връзка с определяне на размера на обезщетението по чл.225, ал.2 КТ, приложение следва да намери разпоредбата на чл.162 ГПК, поради което правилното определяне на размера на дължимото обезщетение е служебно задължение на съда, поради което и за него преклузиите се прилагат винаги във връзка със служебното начало. В тази насока предвид възраженията на ищцовата страна, следва да се посочи, че признанията на факти от страните в производството по реда на чл.175 ГПК се ценят от съда с оглед всички обстоятелства по делото и могат да бъдат оттеглени от страната по всяко време.

По делото са събрани и неотнормими към правния спор писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съгласно чл.344, ал.1, т.1 КТ, работникът или служителът има право да оспорва законността на уволнението пред съда и да иска признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна. В случая уволнението е извършено на основание чл.330, ал.2, т.6 КТ, като ищецът е дисциплинарно уволнен на 05.04.2023 г., с връчване на заповедта за налагане на дисциплинарното наказание.

Трудовите договори се прекратяват при наличие на предвидени в закона основания за това. Същите са изчерпателно изброени в Кодекса на труда и само с друг закон могат да се създават специфични такива за прекратяване трудовите правоотношения с някои категории служители.

Искът по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ съдът намира за основателен, поради следното:

Работникът разполага с правна възможност да иска отмяна на уволнението с иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ. Този иск е един и включва всички основания за незаконност от процедурно или материалноправно естество. Работникът моли да бъде отменено уволнението му, излагайки фактите и обстоятелствата, при които е прекратен трудовият договор. Предмет на иска е законността на уволнението.

По делото страните не спорят, а и от представените по делото писмени доказателства се установява, че между тях е съществувало трудово правоотношение за неопределено време, по силата на което ищецът е заемал при ответната болница длъжността „Лекар-главен асистент със специалност в Клиника по обща и чернодробна-панкреатична хирургия“.

Страните не спорят също, че това трудово правоотношение е било прекратено със Заповед № ... г. на Изпълнителния директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД на основание чл. 330, ал. 2 КТ с налагането на ищеца на дисциплинарно наказание "уволнение", считано от 05.04.2023 г.

Следва да се отбележи, че представената Заповед № ... г. на Изпълнителния директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД има само констативно действие, тъй като прекратяването на трудовото правоотношение може да настъпи само веднъж – в случая с връчването на заповедта за наложеното дисциплинарно наказание, като отмяната ѝ в диспозитива на съдебното решение не рефлектира върху допустимостта на същото.

Настоящият състав следва да се произнесе първо по оплакването в исковата молба, че уволнението е незаконно на основание чл. 333, ал. 3 КТ, според която разпоредба в случаите по чл. 328, ал. 1, точки 2, 3, 5, 11 и чл. 330, ал. 2, т. 6 работодателят може да уволни работник или служител, който е член на синдикално ръководство в предприятието, на териториален, отраслов или национален ръководен избран синдикален орган, през времето, докато заема съответната синдикална длъжност и до 6 месеца след освобождаването му, **само с предварителното съгласие на синдикален орган**, определен с решение на централното ръководство на съответната синдикална организация и едва след това да разгледа трудовия спор по същество – арг. **чл. 344, ал. 3 КТ**.

Ето защо настоящата съдебна инстанция следва да даде отговор по така релевиращия в исковата молба правен довод. В тази връзка следва да се отбележи, че към датата на процесното уволнение ищецът е притежавал качеството секретар на синдикалната секция в

Национален синдикат „Защита“ в УМБАЛ „А...“ ЕАД, както и че към момента на уволнението, работодателят не е получил разрешение за уволнението на ищеца от синдиката. Тези обстоятелства се потвърждават и от приетите по делото Удостоверение № 005/22.02.2023 г. на Национален синдикат „Защита“, както и от становище на Национален синдикат „Защита“, чрез неговия Председател К М до Министъра на здравеопазването и до Изпълнителния Директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД.

По делото е прието Писмо изх.№ 02-8771/23.03.2023 г., на Изпълнителния Директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД на 23.03.2023 г., с което се иска предварително съгласие на НС „Защита“ в УМБАЛ „А...“ ЕАД. От Удостоверение № 005/22.02.2023 г. на Национален синдикат „Защита“ се установява, че Национален синдикат „Защита“, с Булстат 131375412 е юридическо лице, регистрирано с Решение на СГС по ф.д. № 1288/2005 г., както и че синдикалната секция на Национален синдикат „Защита“ в УМБАЛ „А...“ ЕАД е с председател М М А и Секретар – доктор Д. Д. Д., е легитимна и може да участва с упълномощени от нея представители, при преговорите по колективното трудово договаряне, информирането и консултирането, предвидени с разпоредбите на Кодекса на труда.

Това обстоятелство се установява и от неоспорения от ответника и приет като писмено доказателство по делото Уведомление вх. № 01-661/22.02.2023 г. на Национален синдикат „Защита“, до Изпълнителния Директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД, проф.д-р. А Й, че поради прекратяване на трудовото правоотношение с УМБАЛ „А...“ ЕАД на секретаря на СС на НС „Защита“ Г Е Г., се е провело отчетно изборно събрание на синдикалната организация и е избрано ново ръководство в следния състав: Председател: М М А, Секретар – доктор Д. Д. Д..

Съгласно задължителните за органите на съдебна власт указания дадени в Тълкувателно решение № 9/2013 г. на ОСГК на ВКС с предварителна закрила при уволнение по чл. 333, ал. 3, предложение първо от КТ, във връзка с § 1, т. 6 от ДР на КТ се ползва работник или служител, който е член на синдикално ръководство (председател и секретар) на синдикалната организация, учредена и структурирана към предприятието на съответния работодател, каквато длъжност "секретар" ищецът е заемал към момента на уволнението. Ето защо и съгласно чл. 333, ал. 3 КТ предпоставка за законосъобразност на уволнението в конкретния случай е наличието на предварителното съгласие на синдикален орган, определен с решение на централното ръководство на съответната синдикална организация. Работодаателят не установи чрез пълно и главно доказване, както предписва правната норма, регламентирана в чл. 154, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 333, ал. 3 КТ, че за процесното уволнение на основание чл. 330, ал. 2 КТ е получил, макар и да е поискал такова, предварителното съгласие на синдикалния орган, поради което уволнението на ищеца е незаконно и само на това основание същото следва да бъде отменено. Неоснователно е възражението в отговора на исковата молба, че след като не получил отговор на Писмо изх.№ 02-8771/23.03.2023 г., на УМБАЛ „А...“ ЕАД, работодателят приел, че е налице мълчаливо съгласие за уволнението на НС „Защита“ в УМБАЛ „А...“ ЕАД, тъй като в закона нямало предвиден изричен срок за даване на съгласие или изразяване на несъгласие. Презумпцията за съгласие при бездействие на орган, може да бъде само изрично предвидена в нормативен акт, какъвто в настоящия случай няма. Поради това и неоснователно работодателят е приел, че мълчанието се приравнява на съгласие. Извън това от приетото по делото Становище изх.№ 072/05.04.2023 г. на Национален синдикат „Защита“, чрез неговия Председател К М до Министъра на здравеопазването и до Изпълнителния Директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД се установява, че е налице изрично противопоставяне на синдиката по отношение на извършеното без тяхно съгласие уволнение със Заповед № ... г. на Изпълнителния директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД.

Поради изложеното не следва да бъдат обсъждани останалите доводи в исковата молба, касаещи материалната законосъобразност на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание.

Възражението за наличие на злоупотреба с право, на която се е позовал ответникът принципно, е умишлено упражняване на трудовите, респ. синдикални права, с цел

извличане на определена облага за работника/служителя или за друго. Съдът изрично е указал на ответника във връзка с възражението в отговора на исквата молба, за злоупотреба с права, че в негова тежест е да обори презумпцията по чл.8, ал.2 КТ за добросъвестно упражняване на трудовите права от работниците и служителите, във връзка с придобитото от ищеца качество от ищеца - секретар на синдикалната секция в Национален синдикат „Защита“ в УМБАЛ „А...“ ЕАД. Въведеното твърдение, че изборът на доктор Д. за секретар на СС на НС „Защита“ в УМБАЛ „А...“ ЕАД, представлява злоупотреба с право, чиято единствена цел е да се ползва от синдикална закрила при евентуално уволнение, остана недоказано. Видно от Уведомление вх. № 01-661/22.02.2023 г. на Национален синдикат „Защита“, поради прекратяване на трудовото правоотношение с УМБАЛ „А...“ ЕАД на секретаря на СС на НС „Защита“ Г Е Г., се е провело отчетно изборно събрание на синдикалната организация и е избрано ново ръководство в следния състав: Председател: М М А, Секретар – доктор Д. Д. Д.. Само факта, че този избор е направен, след началото на дисциплинарното производство срещу него и след изпращане от страна на работодателя до доктор Д. на искане за даване на писмени обяснения изх. № 03-948/13.02.2023 г., не може да доведе до извод за наличие на злоупотреба с права при действаща презумпцията по чл.8, ал.2 КТ за добросъвестно упражняване на трудовите права от работниците и служителите. Това е така, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 49, ал. 1 от Конституцията на РБ, работниците и служителите имат право да се сдружават в синдикални организации и съюзи за защита на своите интереси в областта на труда и социалното осигуряване, респ. правото на синдикална защита е конституционно гарантирано право на всеки гражданин. В този аспект участието на доктор Д. в синдикалната секция в Национален синдикат „Защита“ в УМБАЛ „А...“ ЕАД, само по себе си не представлява злоупотреба с право, още повече че същото е свързано с проведено се отчетно изборно събрание на синдикалната организация, на което е избрано ново ръководство в следния състав: Председател: М М А, Секретар – доктор Д. Д. Д., поради прекратяване на трудовото правоотношение с УМБАЛ „А...“ ЕАД на секретаря на СС на НС „Защита“ Г Е Г.. Действително, принципно е възможно правото на синдикална защита да се използва, за да се избегне дисциплинарно – наказателна отговорност, но само ако се установи злоупотреба с правото на сдружаване, т. е. съзнателно използване на това право с цел избягване от отговорност.

Тъй като не се установява, ищецът да е предприел съответните действия при злоупотреба с права, то по същество изборът на доктор Д. за секретар в синдикалната секция в Национален синдикат „Защита“ в УМБАЛ „А...“ ЕАД, не води до оборване на презумпцията по чл.8, ал.2 КТ за добросъвестно упражняване на трудовите права от работниците и служителите.

Обусловеността на иска по чл. 334, ал. 1, т. 2 КТ от изхода на спора по предявения иск по чл. 334, ал. 1, т. 1 КТ, предопределя и уважаването на иска за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност, а именно „Лекар-главен асистент със специалност в Клиника по обща и чернодробна-панкреатична хирургия“ при УМБАЛ „А...“ ЕАД.

Относно **иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. чл. 225, ал. 2 КТ**, предвид уточнителната молба от 28.06.2023 г. на ищеца Д., следва да се отбележи, че е налице фактическият състав на вземането за обезвреда по чл. 225, ал. 2 КТ – ищецът е понесъл вреди следствие на незаконното си уволнение от това, че е работил на по-нископлатена работа, но не за периода от 05.04.2023 г. до 05.10.2023 г., а за периода 24.04.2023 г. до 05.10.2023 г., което се установява от представения по делото и неоспорен трудов договор № ..., сключен с МБАЛ "Света Георги" ООД /лист 15 по делото /. Видно от представения по делото трудов договор при новия работодател, ищецът е започнал работа на 24.04.2023 г., а иск по чл.225, ал.1 КТ за периода от 05.04.2023 г. до 23.04.2023 г., не е предявен, поради което искът по чл.225, ал.2 КТ за периода 05.04.2023 г. до 23.04.2023 г., следва да бъде отхвърлен. Вземането за обезщетение по чл. 225, ал. 2 КТ за периода от 24.04.2023 г. до 05.10.2023 г., през който ищецът е работил на по-нископлатена работа, имайки предвид, че вещото лице по изслушаната експертиза е съобщило фишовете за заплати на ищеца за м.04.2023 г. и за

м.09.2023 г., месечното му брутно трудово възнаграждение възлиза на 1046,22 лв. и включва суми с постоянен характер – основна заплата в размер на 987 лв. и възнаграждение за трудов стаж и професионален опит – 6 %. Вещото лице при изготвяне на допълнителната експертиза не е съобщило, че з м.04.2023 г. ищецът е започнал работа при новия работодател на 24.04.2023 г. и направените изчисления в размер на 11 ...,09 лв. са за целия период 05.04.2023 г. – 05.10.2023 г. Поради това обезщетението по чл. 225, ал. 2 възлиза на 9446,48 лв. Или общо за процесния период от 24.04.2023 г. до 05.10.2023 г., ищецът има право на обезщетение в размер на 9 446,48 лв., до който размер и за период искът се явява основателен и доказан, като подлежи на отхвърляне до пълния предявен размер от 48 330,42 лв. и за периода 05.04.2023 г. до 23.04.2023 г., тъй като за този период ищецът е бил безработен.

Във връзка с оспорванията на допълнителната съдебно-счетоводна експертизата от ищеца Д., относно размера на обезщетението по чл.225, ал.2 КТ, съдът намира за необходимо да посочи, че издаденото и прието по делото Удостоверение изх. № УТРЗ-205/27.07.2023 г. не противоречи на приетата по делото експертиза, тъй като действително начисленото брутно трудово възнаграждение на ищеца от ответника е в размер на 8 782,71 лв., но същото включва в себе си както суми с постоянен, така и суми с непостоянен характер. Съобразно чл. 15, ал.1 от НСОРЗ допълнителните трудови възнаграждения по чл. 11 и 12 са с постоянен характер, а в ал.2 е предвидено, че за допълнителни възнаграждения с постоянен характер се считат и допълнителните възнаграждения, които се изплащат постоянно заедно с полагащото се за съответния период основно възнаграждение и **са в зависимост единствено от отработеното време**. Разпоредбата на чл.17 от НСОРЗ определя как се формират обезщетенията по чл. 228 от Кодекса на труда. Съобразно чл.17, т.3 от НСОРЗ освен основната работна заплата за отработеното време, при определяне на обезщетението се включват допълнителните трудови възнаграждения, определени с наредбата, с друг нормативен акт, с колективен или с индивидуален трудов договор или с вътрешен акт на работодателя, **които имат постоянен характер**. Но не и тези с непостоянен характер. Видно от чл. 15 от НСОРЗ допълнителните възнаграждения с постоянен характер са само тези, които зависят от отработеното време и са определени в настоящия случай с вътрешен акт на работодателя, а именно Вътрешни правила за организацията на работната заплата в УМБАЛ „А...” ЕАД от 2022 г. и които вещото лице е съобщило при изготвяне на допълнителната съдебно-счетоводна експертизата. Ищецът в подкрепа на оспорванията си по експертизата, не е представил други доказателства, оборващи изводите на съда за кредитиране на заключението, в частта за трудовите възнаграждения с постоянен характер, които следва да се съобразят при определяне на размера на обезщетение по чл.225, ал.2 от КТ, поради което и на основание чл.162 ГПК, съдът определя размера на иска и го уважава за сумата от 9 446,48 лв.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал.1 и ал. 3 вр. чл.78, ал.8 ГПК, разносните следва да се присъдят по съразмерност. Доколкото в договора за правна защита и съдействие, сключен между ищеца и адв. Георгиев от 02.05.2023 г., адвокатското възнаграждение е уговорено и платено общо в размер на 4700 лв., без отделно разграничаване по отделните искове, поради което за уважаване на исковете по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ на ищеца следва да се присъдят разноси в размер на 3133,33 лв., а по иска по чл.344, ал.1, т.3 от КТ по съразмерност следва да се присъди адвокатски хонорар в размер на 306,21 лв. или общо сумата от 3439,54 лв. за осъществено процесуално представителство на ищеца по делото. По отношение на разносните, дължими на ответника, по съразмерност се следват разноси в размер на 19,54 лв. по отхвърления иск за осъществено процесуално представителство от юрисконсулт на основание чл.78, ал.8 ГПК. Депозитът по ССЧЕ следва да остане в тежест на ответника на основание чл.78, ал.6 ГПК, тъй като тя е направена във връзка с иска по чл.344, ал.1, т.3 от КТ, който е частично отхвърлен. С оглед изхода на настоящия спор и на основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Софийски районен съд дължимата държавна такса за образуване на настоящото производство в размер на 537,86 лева, която по първите два иска е определена в размер на 80 лв. по всеки един иск, а по иска по чл.344, ал.1, т.3 от КТ е в размер на 4%

върху уважената част в размер на 9 446,48 лв.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО и ОТМЕНЯ, на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, уволнението на Д. Д. Д., ЕГН *****, с адрес с. Студена, обл. Перник, ул. ,,..., № ..., извършено със Заповед № ... г. на Изпълнителния директор на УМБАЛ „А...“ ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ,,...

ВЪЗСТАНОВЯВА, на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, Д. Д. Д., ЕГН *****, с адрес с. Студена, обл. Перник, ул. ,,..., на заеманата преди уволнението длъжност „лекар-главен асистент със специалност в Клиника по обща и чернодробна-панкреатична хирургия“ на УМБАЛ „А...“ ЕАД.

ОСЪЖДА УМБАЛ „А...“ ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ,,..., да заплати на Д. Д. Д., ЕГН *****, с адрес с. Студена, обл. Перник, ул. ,,..., по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал.2 КТ, сумата от **9 446,48 лева**, представляваща обезщетение за оставането му без работа в размер на разликата между заплатите, получавани при предходния и настоящия работодател, за периода от 24.04.2023 г. до 05.10.2023 г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на исковата молба в съда – 05.05.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за периода 05.04.2023 г. до 23.04.2023 г. и за разликата до пълния предявен размер от 48 330,42 лв.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.6 ГПК, УМБАЛ „А...“ ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ,,..., да заплати по сметка на Софийски районен съд, дължимата държавна такса за образуване на настоящото производство в размер на **537,86 лева**.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.3 ГПК, УМБАЛ „А...“ ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ,,..., да заплати Д. Д. Д., ЕГН *****, с адрес с. Студена, обл. Перник, ул. ,,..., сума в размер на **3 439,54 лева** за осъществено процесуално представителство на ищеца по делото.

ДОПУСКА, на основание чл. 242, ал. 1 ГПК, предварително изпълнение на решението в частта относно присъденото обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225 КТ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от днес – 21.11.2023 г. по арг. от чл.315, ал.2 ГПК, а в частта, с която е допуснато предварително изпълнение – с частна жалба в едноседмичен срок от днес – 21.11.2023 г.

На основание чл. 7, ал. 2 ГПК на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Софийски районен съд: _____